

vse vele in gnjile liste otrebiti. Korenin naj se pa drži nekaj vlažne prsti.

Zelnate glave lahko za zimsko rabo porežemo in v kaki suhi in ne prevroči shrambi obesimo, ali jih pa populimo in v kleti v prsti ali pesku prisujemo. Hren skopljemo in ga v kleti v vlažen pesek popolnoma zakopljemo, drugače nam po zimi začne rasti in tako zgubi na moči. Čebula in česen se za zimsko rabo najbolje ohrani v dimniku, a ne sme biti na prevročem. Česenj lahko ostane tudi kar v zemlji na vrtu.

Por ostane na mestu, kjer je rasel, ravno tako tudi drobnjak, kojega po zimi z gnojem pokrijemo. Drobnjak za zimsko rabo in majaron za seme presadim t. m. v lončke za cvetice in ga po zimi ravno tako oskrbujemo, kakor druge cvetice v lončkih. Ohrovt, zelje, zimsko endivijo in kolorabe za seme populimo in prisujemo v zemljo v kak kotiček v vrtu in pokrijemo s slamo, listjem in v hudem mrazu še z zemljo, ter tako prezimijo kar v vrtu.

Zabimo v vrtu na kaki gredici v tla kol, kojega povijemo s slamo in okoli njega naložimo v stožec repe, korenja, zimске redkve, pese, zelene, petršilja in gomoljastih kolorab ter jih pokrimo s slamo in kakih 5 cm na debelo s prstjo. Tako bomo omenjene gomoljaste zelenjadi najbolje ohranili za spomladansko porabo in za seme. Omeniti moram, da se gomolj prej ne sme nič oprati, ker drugače nam gnjije. Okoli stožeca zemljo tako poravnajmo, da se voda odteka.

V nekaterih krajih tudi motovilček rad po zimi pozebe. V takih krajih naj ga vsakdo pokrije z listjem ali s kako nastiljo, in tako ga bode obvaroval, da mu ne bode pozebel.

Velike važnosti za zimo je tudi kislo zelje in repa. Kdor hoče, da bode imel izvrstno kislo zelje, naj je, kadar je devlje zrezano v kad, osoli in dobro stlači, da mu bode samo ob sebi vodo dajalo. Nazadnje se obloži z zelnatimi listi in pokrije z deskami, na koje se naloži kamenje. Drugo jutro bode moral že nekaj vode doli pobrati, akoravno jo ni nič v kad vtilil. Na ta način dá zelje vso grenkobo iz sebe in ostane trdo. Soli se porabi na sto zelnatih glav en *kg*. **A. Likozar.**

Občni zbor „Pedagogiškega društva“,

dné 31. mal. srpana 1895. na Krškem.

Letošnji občni zbor „Pedagogiškega društva“ se je vršil dné 31. mal. srpana na vrtu g. Gregoriča na Krškem po v pravilih označenem dnevnem redu. Kakor druga leta, tako je bila tudi letos vdeležba mnogobrojna in razprava živahna. G. predsednik, c. kr. okr. šol. nadzornik Frančišek Gabršek zborovalce pristrčno nazdravi,

proseč jih, da sleharni še dalje deluje v prospah društva. Svoj govor nadaljujoč, omenja, da delovanje društva minulo leto ni bilo tako živahno kakor prejšnja leta in sicer zbog tega ne, ker mu primanjkuje potrebnih rokopisov in denarja. Navzlic temu pa odbor namerava do konca tega leta izdati posebno knjigo, ki bode obsegala zbrane spise razne vsebine in životopise v zadnjem času umrlih pedagogov in pisateljev: Andreja Praprotnika, Mateja Močnika, Ivana Tomšiča, Frančiška Jamška in Vojteha Ribnikarja. —

Na to se odobré sklepi zadnje odborove seje; vzlasti je imeniten bil sklep, da bode društvo zborovalo skupno z „Zvezo učiteljskih društev“ v Novem Mestu.

Pregledovalcem računov je zbor volil gg.: Iv. Gantarja, Vilj. Gebauerja in Iv. Ivanca, kateri so vse v redu našli.

V društveno vodstvo (obbor) so bili voljeni vsi dosedanji odborniki in sicer gg.: Jos. Bezlaj, Fr. Gabršek, Iv. Lapajne, J. Ravnikar, Fl. Rozman, dr. Tom. Romih in Iv. Rupnik. Odbor se je potem tako-le sestavil: predsednik g. Fr. Gabršek; namestnik in tajnik g. Jos. Bezlaj, blagajnik g. Fl. Rozman, pevovodja g. dr. Tom. Romih; ostali so kot odborniki. Pri razgovoru letnine se je sklenilo, da ostane pri starem in sicer znaša na leto le 1 gld., kar pa je z ozirom na to, da je prejšnja leta bil letnik veliko več vreden, prenizka. Vsaj je tudi n. pr. samo Gabršekov „Prvi pouk“ vreden pol-drugi gid! Ako bode društvo še delovalo v istem smislu — namreč, da bode še v prihodnje izdavalo tako dobre in koristne knjige, bode primorano udnino nekoliko povišati, ker drugače ni moč izhajati. Toda društvo bi pri vsem tem vendar še izhajalo, ako bi stari društveniki storili svojo dolžnost, namreč redno plačevali letnino! Mnogo je tacih — na papirji, ki so prve letnike sicer prejeli, a za to še do danes niti vinarja plačali. Če že niso mislili biti ud tega koristnega društva, naj bi bili vsaj vrnili letnike. Sploh pa moramo vnovič povdarjati, da nas pri tem težavnem delu učiteljstvo duševno in gmotno vse premalo podpira; ravno tako se slovensko razumništvo za razvoj pedagoškega slovstva ne zanimiva v istej meri kakor pri družih narodih. Upajmo, da bode v prihodnje boljše! —

Izmed nasvetov naj omenimo: 1.) G. Bezlaj nasvetuje za zborovanje v Novem Mestu določen red, ki se je po daljšem razgoru tudi vsprejel. 2.) G. Ivanec nasvetuje, da bi odbor pojedinim članom naznanil več razprav, ki bi se pri priliki obravnavale; tem načinom bi se lahko dobilo več potrebnih spisov za društvene knjige. Tudi ta nasvet se je vsprejel po daljši in živahni razpravi, katere so se vdeleževali sosebno gg.: Gabršek, Lunder, Potrebin, Pretnar, Ravnikar in Trost.

Sklene se tudi „Zavezi“ plačati 5 gld. v gotovini in 5 gld. v blagu t. j. poslati toliko društvenih knjig. G. predsednik na to zaključil zborovanje, povdarjajoč, da bode društvo imelo vedno pred očmi isto, kar si je zapisalo pri ustanovitvi na barjak svoj, namreč: gojitev slovenskega pedagogičkega slovstva, ter zakliče trikratno slavo našemu presvitemu vladarju in cesarju Frančišku Jožefu I., na kar mu zbor glasno pritrdi. —

Zborovanje „Pedagogičkega društva“,

dné 5. kimovca v Novem Mestu.

Pedagogičsko društvo“ je imelo dné 5. kimovca t. l. ob priliki letnega zbora „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Novem Mestu svoje posebno zborovanje. Predno nadaljujem s popisovanjem tega znamenitega zborovanja, omenjam le toliko, da je bil ta dan morebiti nov preporod za razvoj „Pedagogičkega društva“ — „slovenskega pedagogičkega slovstva“!

Zborovanje se je vršilo v istem redu, kakor ga je določil občni zbor in sicer: a) odborovo poročilo; b) razgovor o slovenskem pedagogičkem slovstvu; c) pojedini nasveti.

Zborovanju je načeloval predsednikov namestnik in društveni tajnik, meščanske šole učitelj g. Josip Bezljaj, koji je v nagovoru in pozdravu povdarjal, da g. predsednik radi obilih poslov ni mogel v Novo Mesto priti. Dalje omenja v iskrenih besedah, da bi slovensko učiteljstvo vzajemno delovalo v proseh in razvoj „slovenskega pedagogičkega slovstva“, kajti le z združenimi močmi dospeli bomo na isto stopinjo, kakor n. pr. slična hrvatska društva „Savez“ i „Pjedagogički književni sbor“. V to ime vse zborovalce najsrčnejše pozdravi.

Po tem vsem iz srca govorečem nagovoru, prestopi g. predsednikov namestnik k dnevnemu redu zborovanja. Prečital se je zapisnik zadnjega občnega zbora, ki se je vršil dné 31. mal. srpana t. l. na Krškem. Glavne točke navedel sem že zgoraj pri opisu občnega zbora.

Razgovor o slovenskem pedagogičkem slovstvu bil je jako živahen. G. predsednikov namestnik omenja, da smo popred vedno mrmrali o pomanjkanji denarja za izdavanje društvenih knjig; letos pak nas muči še druga bolečina — in sicer primanjkuje nam sotrudnikov in rokopisov. Letos izdamo odborniki še kake dve knjižici razne vsebine, — toda kako bode v prihodnje — pripomni g. tajnik, — ne vem, rečem pa kar naravnost: „Pedagogičsko društvo potrebuje novih sotrudnikov in pisateljev.“ Kako je društvo delovalo do sedaj, je gospódi itak